

عنوان مقاله:

نقش حس مکان در مطلوبیت فضای اقامتی کودکان بی سرپرست

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی ایران معاصر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

حدیث جعفری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزکوه، فیروزکوه، ایران

منصوره رضاسلطانی - استادیار گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزکوه، فیروزکوه، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه مفاهیمی چون حس مکان و دلبستگی به مکان در ادبیات معماری و شهرسازی به ویژه در حوزه مطالعات محیطی بسیار مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است. مقاله حاضر به تعریف حس مکان، فضای اقامتی کودکان بی سرپرست و بررسی عوامل تاثیرگذار بر آنها می پردازد. امروزه به دلایل مختلف، کودکان بسیاری بدون سرپناه متولد می شوند. این کودکان نیازمند مکانی هستند که در آن علاوه بر سکونت، به رابطه مناسب محیط موردنظر با نیازهای آنان اهمیت ویژه ای مبذول شود. یکی از موارد مهم فضایی است که کودکان در آن رشد می کنند. فضا و محیط هم در پرورش جسمی و هم در رشد و بالندگی روحی روانی کودکان تاثیرگذار هستند. از آنجایی که حس تعلق به عنوان یکی از مهم ترین معیارهای کیفیت فضای معماری مطرح است، با در نظر گیری تمام ابعاد تشکیل دهنده حس تعلق، که با یک دسته بندی کلی شامل عوامل درون فردی و برون فردی می باشد این مقاله سعی دارد با در نظر گرفتن عوامل تاثیرگذار بر حس مکان، در مطلوبیت فضای اقامتی کودکان بی سرپرست و در نتیجه در روند بهبود فضای زندگی آنها گامی به جلو بردارد. نتایج حاصل، با تاکید بر عامل موثر امنیت نشان می دهد که افزایش امنیت در فضای زندگی این کودکان می تواند در ارتقاء حس رضایتمندی آنان از محیط موثر بوده و در نتیجه بر مطلوبیت فضای بیافزاید.

کلمات کلیدی:

حس مکان، مطلوبیت فضا، مراکز مراقبت شبانه روزی، کودکان بی سرپرست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/709469>

